อาหารสมอง

วีรกร ตรีเศศ

เงินและความสุขจาก Adam Khoo

สองเรื่องสำคัญในชีวิตมนุษย์คือการจัดการการเงินส่วนตัวและการเลี้ยงลูก แต่ทั้งสองเรื่องซึ่งสำคัญที่สุดกลับไม่มีการสอนกันเป็นเรื่องเป็นราว ดังนั้น เมื่อใครกล่าวถึงสองเรื่องนี้อย่างน่าฟัง จึงสมควรนำมาเล่าต่อ

เมื่อเร็วๆ นี้ผมได้พบข้อเขียนเรื่องการจัดการเงินส่วนตัวของ Mr.Adam Khoo คนสิงคโปร์ซึ่งเป็นนักธุรกิจสำคัญคนหนึ่งของภูมิภาค ผมไม่ขอแปลคำต่อคำ แต่ขอเก็บเนื้อความแทนหัวข้อของสิ่งที่เขาเขียนชื่อ Power of Money

Khoo รู้จักเมืองไทยดีและเดินทางมาบ่อยๆ มีอายุเพียง 26 ปี เป็นมหาเศรษฐีด้วยความสามารถของตนเอง ถึงแม้ว่าจะมีพ่อเป็นมหาเศรษฐีด้วยก็ตามที เขามีชื่อเสียงในความเก่งด้านการสื่อสารและการจัดการ

เขาเป็นมหาเศรษฐีที่มีอายุน้อยสุดของสิงคโปร์ในปัจจุบัน

เขาเริ่มเล่าว่ามีคนพบเขานั่งเครื่องบินในชั้นประหยัดและสงสัยว่าทำไมมหาเศรษฐีอย่างเขาจึงบินชั้นประหยัด เขาก็ตอบว่า "ก็เพราะนั่งแบบนี้แหละจึงทำให้ผมเป็นมหาเศรษฐี"

Khoo บอกว่าคนจำนวนมากถูกล้างสมองว่ามหาเศรษฐีต้องใช้ Gucci/Hugo Boss/ใส่นาฬิกา Rolex และนั่งเครื่องบิน First Class และนี่คือเหตุผลว่าทำไมคนจำนวนมากจึงไม่มีวันรวย ทั้งนี้ เนื่องจากพอมีเงินก็คิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่จะต้องใช้จ่ายมากขึ้น ซึ่งจะทำให้กลับไปสู่จุดเริ่มต้นเก่าคือความไม่รวย

ความจริงของเศรษฐีสร้างตัวเองส่วนใหญ่ก็คือเขามัธยัสถ์ (frugal) กันทั้งนั้น จะใช้จ่ายเงินเฉพาะสิ่งที่จำเป็นและมีคุณค่า นี่คือเหตุผลว่าทำไมคนเหล่านี้จึงสามารถสั่งสมและเพิ่มความร่ำรวยได้อีกหลายเท่าอย่างรวดเร็ว

ตลอดระยะเวลา 7 ปีที่ผ่านมา เขาออมได้ร้อยละ 80 ของรายได้ แต่ปัจจุบันเขาออมได้เพียงร้อยละ 60 (มีภรรยาและลูกสองคน แม่ยาย คนใช้ 2 คน ฯลฯ ที่ต้องดูแล) แต่ถึงกระนั้นก็ยังสูงกว่าคนส่วนใหญ่ที่ออมได้เพียงร้อยละของ 10 ของรายได้ (ถ้าโชคดีพอ)

ตัวเขาปฏิเสธที่จะซื้อตั๋ว First Class ซื้อเสื้อเชิ้ตตัวละ 15,000 บาท เพราะคิดว่าเป็นการสูญเปล่าของเงิน แต่เขายินดีที่จะจ่ายเงิน 40,000 บาท ส่งลูกสาวอายุ 2 ขวบ เข้าหลักสูตรฝึกพูดและการแสดงโดยไม่ลังเลใจเลยแม้แต่น้อย

ในการพบปะกับเหล่าเศรษฐีซึ่งมีอายุต่ำกว่า 40 ปี (มีรายได้จากธุรกิจไม่ต่ำกว่าปีละ 30 ล้านบาท) เขาพบว่าพวกเศรษฐีที่สร้างตัวเองคิดเหมือนเขา หลายคนมีทรัพย์สินสุทธิมากกว่า 150 ล้านบาท แต่บิน Economy Class ขับรถ Toyota หรือ Nissan ไม่ใช้ Audis BMW's หรือ Mercedes Benz

เขาพบว่าพวกที่ไม่เคยต้องทำงานหนักสร้างธุรกิจจนสู่ความร่ำรวยคือผู้ที่ใช้จ่ายเงินสนุกมือราวกับว่าจะไม่มีวันพรุ่งนี้ ที่เป็นอย่างนี้ก็เนื่องจากพวกเขาไม่เคยต้องสร้างอะไรจากจุดเริ่มต้น ดังนั้น พวกเขาจึงไม่เห็นคุณค่าของเงินอย่างแท้จริง และนี่คือเหตุผลว่าเหตุใดความมั่งคั่งจึงยากที่จะคงทนถึงชั่วคนที่สาม

เขาขอบคุณพ่อเขาที่ไม่ได้ให้เงินเขาแม้แต่เซ็นต์เดียวในการก่อร่างสร้างธุรกิจของเขา เพราะพ่อเขามองทะลุว่า เขาจะเห็นคุณค่าของเงินต่างออกไปหากเขาสร้างธุรกิจขึ้นมาด้วยตัวของเขาเอง

Khoo เล่าต่อไปว่ามีคนถามเขาว่า "แล้วจะมีประโยชน์อะไรถ้าหาเงินได้มากมายแล้วไม่หาความสุขจากมัน?"

คำตอบของเขาก็คือเขาไม่เคยพบความสุขที่แท้จริงเลยจากการซื้อสินค้าแบรนด์แนม เพชรนิลจินดา หรือนั่ง First Class อย่างไรก็ดีถึงแม้ว่าการซื้อบางสิ่งอาจทำให้มีความสุข แต่มันก็เกิดขึ้นไม่นานและไม่คงทน

ความสุขจากวัตถุนิยมไม่มีวันคงทน มันเพียงให้ความสุขชนิดเยียวยาประเดี๋ยวเดียว (Quick Fix) เท่านั้น หลังจากนั้น ก็จะรู้สึกเบื่อเซ็ง และต้องซื้ออีกเพราะคิดว่าจะทำให้มีความสุข เขาคิดว่าถ้าเขาต้องการวัตถุเพื่อทำให้เขามีความสุขแล้ว เขาคงจะมีชีวิตที่ค่อนข้างเศร้าและเป็นชีวิตที่ไม่รู้สึกว่า "เต็ม" เป็นแน่

สิ่งที่ทำให้เขามีความสุขก็คือการเห็นลูกหัวเราะ เล่น และเรียนรู้อย่างรวดเร็ว เขามีความสุขเมื่อเห็นบริษัทและเพื่อนร่วมงานของเขาขยายงานมากขึ้นไปยังหลายประเทศ

สิ่งที่ทำให้เขามีความสุขอย่างแท้จริงก็คือเมื่อเขาอ่านอีเมลที่ส่งมาถึงเขาและบอกว่าหนังสือและการพูดของเขาสร้างแรงบันดาลใจให้ชีวิตของใครบางคน

ความรู้สึกดีๆ อย่างนี้อยู่กับเขานานและมากกว่าความสุขที่ได้รับจากการเป็นเพียงเจ้าของนาฬิกา Rolex

ประเด็นที่เขาเน้นก็คือ ความสุขต้องมาจากการทำงานที่สำคัญของชีวิต ไม่ว่าจะเป็นการสอน สร้างบ้าน ออกแบบ ค้าขาย ชนะการแข่งขัน ฯลฯ ส่วนเงินนั้นเป็นเพียงผลพลอยได้เท่านั้น

เขาบอกว่าถ้าคุณเกลียดสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่และพึ่งเงินที่หามาได้ว่าจะเป็นตัวทำให้เกิดความสุขจากการที่ได้ใช้มันซื้อข้าวของ เขาก็คิดว่าคุณกำลังใช้ชีวิตที่ไร้ความหมายอย่างสิ้นเชิงโดยแท้

หมายเหตุตอนจบก็คือ Khoo เขียนหนังสือขายดีชื่อ "Secrets of Self-Made Millionaires"/ "I am gifted, So Are You"/ "How to Multiply your Child's Intelligence" ฯลฯ เขาเป็นวิทยากรอบรมที่มีชื่อเสียงมาก เขาทำธุรกิจเกี่ยวการศึกษาโดยเฉพาะเรื่อง การฝึกอบรมสัมมนา การจัด Event และโฆษณา ฯลฯ

หนังสือของเขาขายดีมาก และเต็มไปด้วยสาระน่าคิด

สำหรับคนอายุ 26 ปี Adam Khoo นั้นไม่ธรรมดาแน่นอน ●

น้ำจิ้มอาหารสมอง

No act of kindness, no matter how small, is ever wasted

ความเมตตาใดก็ตาม ไม่ว่าจะน้อยเพียงใด จะไม่เป็นการสูญเปล่าไปเด็ดขาด

เครื่องเคียงอาหารสมอง

น้ำท่วมใหญ่ของบ้านเราครั้งนี้ ทำให้เรารู้จักอะไรหลายอย่าง

(1) งูเขียวมีพิษฆ่าคนตายได้ก็มีในโลก

(2) เดินย่ำน้ำท่วมในซอยอาจโดนสิ่งมีชีวิตเล็กสุดที่มองไม่เห็นสอดแทรกเข้าไปในที่อันพึงสงวน (อย่างยิ่ง) ของหญิงได้ พร้อมๆ กับที่อาจโดนจระเข้งับน่องได้ในเวลาเดียวกัน

(3) สามารถเปลี่ยนทางด่วนเป็นลานจอดรถได้โดยไม่โดนใบสั่ง

(4) ลอยกระทงได้ โดยไม่ต้องเดินกี่ก้าว

(5) ตำรวจจราจรบางแห่งและตำรวจบนทางด่วนแปรร่างเป็นนินจาได้อย่างน่าอัศจรรย์

(6) มอเตอร์ไซค์ปากซอยที่รู้จักคุ้นเคยกันกลายเป็นผีปอบได้ข้ามวันเมื่อน้ำท่วมมาถึง

(7) ไม่มีใครในประเทศสารขัณฑ์รู้จริงเรื่องน้ำท่วมใหญ่ครั้งนี้ แต่ละคนรู้แต่ละส่วนเหมือนจิ๊กซอว์ แต่เมื่อจะเอามาต่อกันแล้วปรากฏว่าต่อกันไม่ได้

(8) คนไทยมีน้ำใจดียังมีอีกมากในประเทศของเรา

(9) วิกฤตครั้งนี้เป็นโอกาสให้เยาวชนจำนวนมากได้เรียนรู้ความหมายของคำว่าจิตอาสาอย่างแท้จริง

(10) อุปสรรคอะไรๆ ในชีวิตก็ดูเล็กลงเมื่อเทียบกับปัญหาจากน้ำท่วมครั้งนี้